

[Indenrigsministeren]

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ombygning m.v. af Fysiurgisk Hospital i Hornbæk.

(Lovforslag nr. L 105).

Ved lovforslaget foreslås anvendt 37 mill. kr. til ombygning og modernisering af Fysiurgisk Hospital i Hornbæk. Endvidere kan staten inden for denne beløbsramme eventuelt erhverve hospitalet.

Baggrunden for lovforslaget er behandlet i indenrigsministeriets redegørelse til folketinget om rigshospitalets fysiske rammer, der blev afgivet den 17. februar 1984. Heraf fremgår, at Fysiurgisk Hospitals bygninger er nedslidte og utidssvarende. I loven om udbygning af rigshospitalet m.v. (lov nr. 277 af 6. juni 1984) blev spørgsmålet om ombygning af Fysiurgisk Hospital ikke afgjort, idet det fandtes nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser, bl.a. vedrørende en eventuel flytning af hospitalet.

På baggrund af disse undersøgelser foreslås det, at hospitalet forbliver i Hornbæk, da det ikke umiddelbart vil være muligt at skaffe egnede lokaler nærmere København inden for en acceptabel økonomisk ramme. Det foreslås derfor i lovforslaget, at hospitalets bygninger moderniseres og ombygges således, at de bl.a. bliver mere egnede til de patientgrupper, som behandles på hospitalet.

De lægelige betænkeligheder, der er fremsat af sundhedsstyrelsen i forbindelse med behandling af hospitalets patientgrupper på et ikke fuldt udspecialiseret sygehus, vil blive afhjulpet ved oprettelse af et akutcenter på rigshospitalet, som dels skal behandle patienterne i den første, akutte fase, dels bistå hospitalet i Hornbæk i det videre behandlingsforløb.

Da hospitalet ejes af Samfundet og Hjemmet for Vanføre, skal det i forbindelse med den relativt store ombygning overvejes, om staten skal erhverve bygningerne. Dette skal vurderes i lyset af, hvilken leje m.v. der fremover kan aftales.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om det civile beredskab. (Det civile beredskab i kommuner og amtskommuner).

(Lovforslag nr. L 106).

Det civile beredskab er baseret på den grundlæggende tanke, at de myndigheder, der skal udføre beredskabsopgaver i en krise- og krigssituation, så vidt muligt også bør være dem, der i fredstid har opgaven.

Loven om det civile beredskab indeholder hverken regler, der pålægger kommuner eller amtskommuner en generel pligt til at planlægge civilt beredskab, eller regler om kommunernes og amtskommunernes styrelse under krig eller truende udsigt hertil.

I det foreliggende lovforslag foreslås derfor indført en generel forpligtelse for kommuner og amtskommuner til at planlægge civilt beredskab i fredstid. Samtidig foreslås en bemyndigelse til indenrigsministeren til i en bekendtgørelse at udstede regler om kommunernes og amtskommunernes styrelse under krig eller truende udsigt hertil (»nødstyrelsesregler«).

Det civile beredskab i amtskommuner og kommuner har været overvejet i 2 arbejdsgrupper i indenrigsministeriet. Resultaterne fremgår af rapporten »Det civile beredskab i kommuner og amtskommuner«, afgivet maj 1984. Lovforslaget er baseret på forslagene i rapporten.

Lovforslaget skal ses i konsekvens af kommunalreformen og kommunernes voksende betydning i samfundslivet. Det er påkrævet, at kommunernes rolle i det civile beredskab kommer til at svare til deres betydning i samfundet i øvrigt. Der er lagt vægt på at undgå, at der opbygges nye planlægningssystemer for kommuner og amtskommuner. Den civile beredskabsplanlægning vil derfor bestå i at indføre beredskabs synspunkter i den almindelige fredstidsplanlægning. Ændringen i loven om det civile beredskab vil derfor også skulle suppleres med specielle beredskabsbestemmelser i de enkelte relevante love, efterhånden som disse tages op til revision.

Behovet for at fastsætte »nødstyrelsesregler« for kommuner og amtskommuner følger af, at de kommunale opgaver typisk varetages ved møder i kollegiale organer. Disse vil